

WŁADYSŁAW ZAMBRZYCKI

Kpr. Władysław Zambrzycki.

19 września 1939 r. przekroczyłem granicę Litwy, gdzie zostałem internowany w Wiłkomierzu, [następnie] przewieziono nas do Połangi nad Morzem Bałtyckim, 16 stycznia 1940 r. zaś do Wiłkowyszek, skąd w lipcu Sowietów wywieźli nas do ZSRR, do miejscowości Kozielsk. Było nas dwa i pół tysiąca oficerów, Straży Granicznej, policji i żandarmów. Wszystkie funkcje sprawował NKWD. Brano nas na badania i wywożono do więzień.

W lipcu 1941 r. wywieziono nas na półwysep Kola na roboty. Po 13-dniowym pobycie wywieziono nas do Archangielska, skąd następnie do Suzdała, gdzie zastała nas umowa polsko-sowiecka. Po przybyciu do nas płk. Sulika otrzymaliśmy wolność i jako Wojsko Polskie przewieziono nas do Tatiszczewa pod Saratowem, gdzie formowała się 5 Dywizja Piechoty. Tam przyjęto nas do Wojska Polskiego.